

Јелена Бачић Алимпић

КАКО ЈЕ
ВИДА МИЛА
ДОБИЛА КРИЛА

Илустровао
Немања Ристић

мала лагуна

Бака те ноћи није могла да спава.

Била је сетна и сама. Кроз прозор је угледала диван пун и блистав месец, а учинило јој се да је помало занесен.

На бакином лицу се појавио осмех и она погледа у небо које јој заличи на море. Са лица јој у трену несташе боре, а месец јој, сјајан и насмешен, тада рече:

*Бако, знам да су твоја дела
кô бисџира река чистиџа доброџа
и заџо – дошло је време да те
сређиџом наградим за живоиџа.*

Бака се изненадила, али и обрадовала. Задовољна је
отишла да спава, и више није била ни сетна ни сама.

Кад је јутро свануло
и топло сунце
грануло...

... бака се запутила
у шуму, на извор да
донесе свеже воде.

